

D' Geheimnis vum Gréiweschlass

Muriel Moritz
Mat Zeechnunge vum Rasha Sawas

Zu Käerch op engem Bam
sëtzt eng al Eil. Déi aner
Déiere setzen um Buedem a
waarden op d'Geschicht, déi si hinne
versprach hat. Si kuckt eriwwer
op d'Schlassruin an erzielt:

„Meng Urboma huet dës Geschicht
vun hirer Boma hirer Boma hirer
Urboma...” fänkt si un, mee dat
klegt Kaweechelchen ënnerbrécht
si a freet : „Wéini fänkt d'Geschicht
un?”

„Ech erzielen iech eppes vun där
Zäit, wou d'Ruin matten a Käerch
nach e schéint Schlass war an
doranner Leit gelieft hunn...”
fiert d'Eil virun.

De Pierre Ernest war de Schlasshär an huet
mat senger Fra Anna an hire Kanner do
gewunnt. Et huet hinnen un näischt gefeelt.

D'Leit aus dem Duerf hu Brout, Fleesch, Geméis,
Uebst a schéi Kleeder op d'Schlass bruecht fir ze
verkafen.

Souguer Musikante si komm an hunn d'Leit zum
Dansen a Laache bruecht. D'Margréit a seng
Mamm sinn och op d'Schlass gaangen an hu Kraider,
Blummen, Sirop an Téi verkaaft.

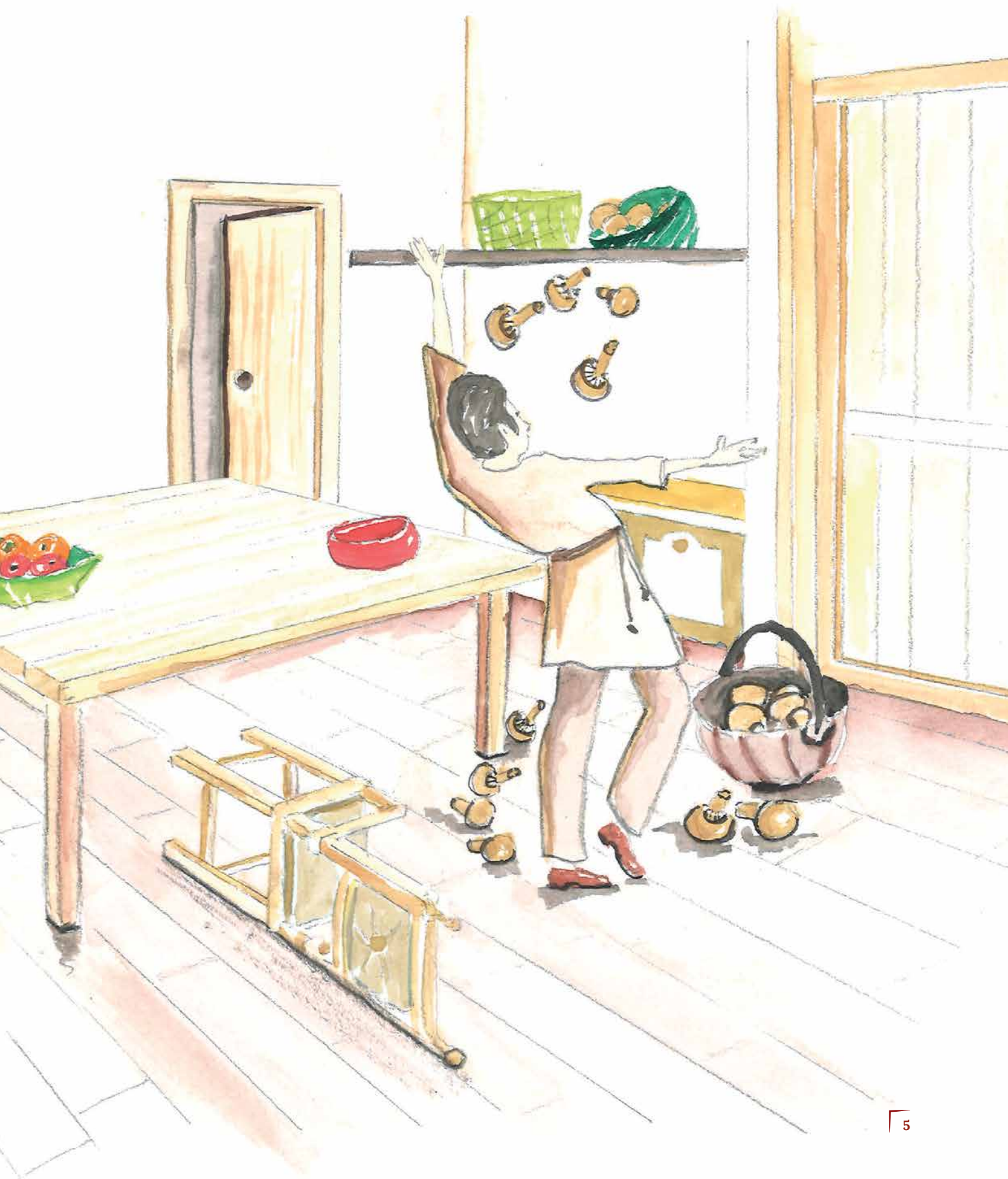
Dem Margréit seng Mamm war ganz beléift,
 well si och wonnerbar Kamellen aus Kraider
 gemaach huet. Si ass dacks de Bierg erof an déi flicht
 Wisen un der Äisch gaange fir Planzen, Wuerzelen,
 Champignonen a Bëschfriichten ze sammelen.
 Kaméileblumm, Lannebléien, wëlle Knuewelek,
 Päerdsbier, Bëschäerdbier, Spackelter, ...mmh! Déi
 huet si opgehaangen, fir ze dréchnen. Et huet ëmmer
 sou gutt gericht, datt d'Kanner aus der ganzer Strooss
 komm sinn, fir eranzeluussen an ze schmaachen.

Dem Margréit säin Hausdéier war e
Kaweechelchen, dat ganz gescheit,
awer virwëtzig war.

Enges moies waren d'Mamm an d'Margréit
am Gaart an hunn no Bettseechesch gesicht,
fir eng gutt Zalot ze maachen. Si waren eng
Zäit laang esou beschäftegt, datt si net
gemierkt hunn, wéi den Nopeschjong
Georges an d'Haus geschlach ass, fir sech
séier zwou Kamellen aus dem Dëppchen
am Regal ze stibitzen. Dobäi huet hien
net gutt opgepasst: hien ass widdert eng
Schossel mat Champignone gestouss an
déi sinn dunn erof an eng aner Schossel
mat Champignone gefall. O mei! Wat en
Duercherneen! De Georges huet se all
opgeraf a keen huet et an Uecht geholl.

D'Mamm ass dunn, wéi gewinnt,
op d'Schlass gaangen an huet
all hir Saache verkaaft. Houschtsirop,
en Téi géint Bauchwéi,... an eng
Schossel mat frësche Champignons.
Beim Ovesiessen hunn de Schlasshär,
seng Famill a Frënn sech déi gutt
Champignonszopp schmaache
gelooss, déi de Kach virbereet hat.
E bësse méi spéit sinn si op eemol
all dorëmmer geturnt, gehopst a
gesprongen. Si hu Lidder gesongen,
déi si net kannt hunn. Dobäi hunn
si sech ausgedoen, bis si just nach
hir Ënnerwäsch unhaten. Mat
de Reschter vum Iessen hunn se
geschoss, op den Dëscher gedantz
a vill dobäi gelaacht. Hir Kleeder
hunn si deen aneren Dag am Gaart
erëmfonnt.

Dee Moien drop wousst jiddereen
am Duerf Bescheed, souguer am
Nopeschduerf gouf iwwer déi fei Leit
aus dem Schlass geschmunzelt.

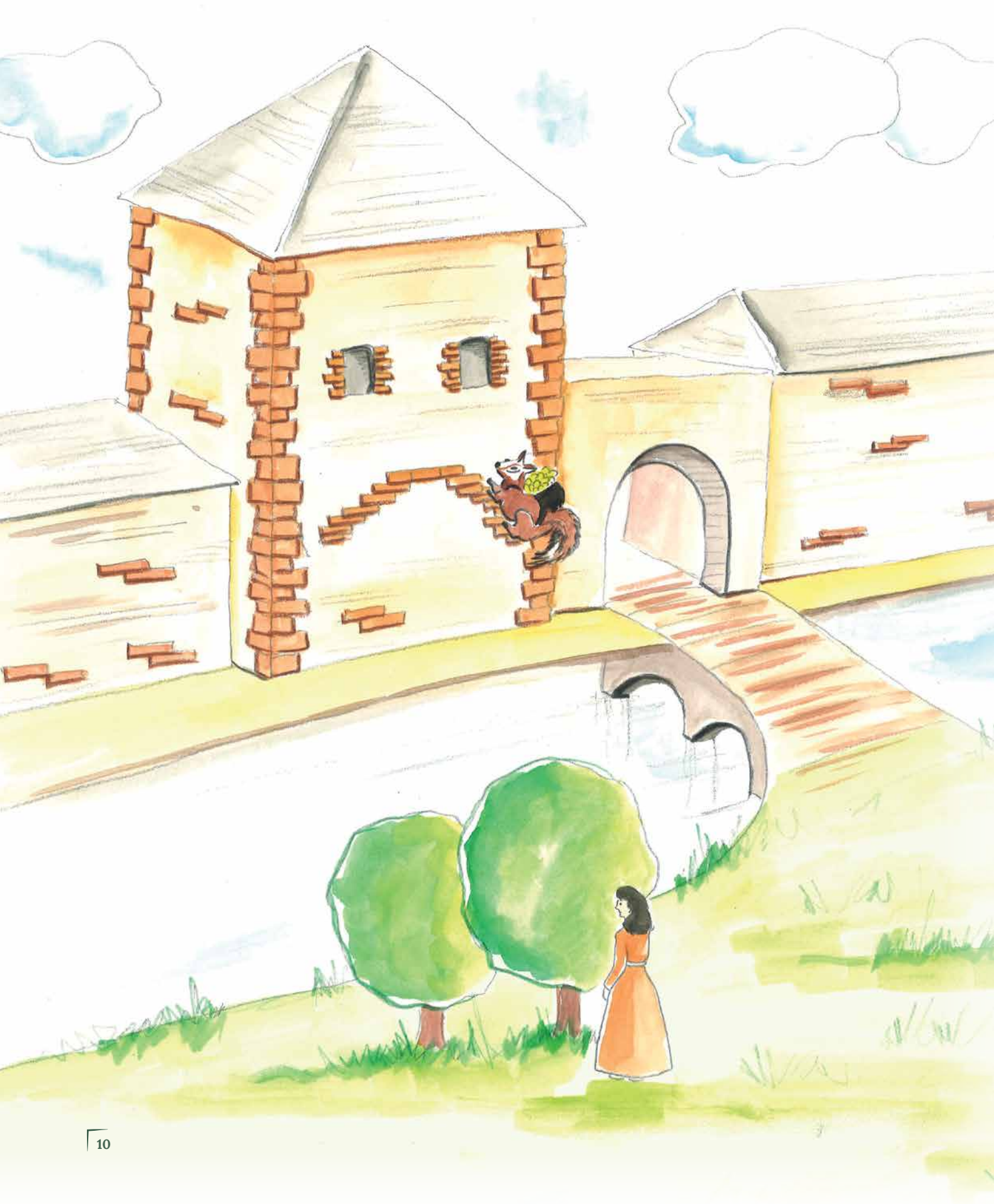

Dem Margréit seng Mamm ass
op d'Schlass geruff ginn an huet missen
am Hexentuerm waarden, bis e Riichter
soe sollt, wat mat hir geschitt. Si war
Schold! Et konnt nëmme vun hire
verzauberten Iesswuere sinn!

War si eng Hex?

Och no e puer Deeg huet si nach net
dierfen heem goen. D'Margréit souz
eleng an der Kiche mat sengem
Kaweechelchen ze spillen an
nozedenken. Hatt wollt der Mamm
hëllef - awer wéi?

Op eemol hat hatt eng Iddi! Am Regal,
ganz hannen am Eck hat seng Bomi
viru laanger Zäit e kleng Säckelche
verstoppt an him ee Geheimnis
verroden. An dunn wusst d'Margréit
wat ze maachen ass!

Hatt huet d'Kaweechelchen an
den Tuerm geschéckt, fir der
Mamm de Som aus dem Säckelchen
ze bréngen. E besonnesche Som!

Den Tuerm war immens héich an et
konnt ee just vun uewen erakommen.
Mee d'Kaweechelchen ass duerch eng
kleng, schmuel Fënster eragehuscht.
D'Margréit huet dobaussen hannert
enger Heck gewaart a gekuckt.

Den Tuerm gesäit
iergendwéi traureg aus!
huet et sech geduecht.
Schonn dacks sinn an him
Leit agespaart ginn... Fir en
Tuerm ass dat net flott a fir
déi agespaarte Leit scho
guer net. Vlächcht kéint een
eppes méi Schéines mat
deem Tuerm maachen.

Wéi d'Kaweechelchen erëm
erauskomm ass, huet et am Buedem um Eck vum Tuerm de
Rescht Som verbuddelt. Direkt ass eng kleng Planz aus dem
Buedem gewuess.

Séier an ëmmer méi séier ass se laanscht d'Mauere
vum Tuerm eropgeklommen. D'Planz huet Blieder a
Blieder gemaach, obschonns et Nuecht war a keng Sonn
geschéngt huet.

Den Tuerm war elo vun ënne bis uewe mat Blieder bedeckt.
Op eemol huet e sech geréiert. En huet sech gereckt a
gestreckt, wéi wann en éiweg laang geschlof hätt. Dunn ass
en mat senge grénge Been a Féiss einfach fortgaangen.

Deen aneren Dag huet de Schlasshär
e bësse komesch gekuckt, wéi e
moies an den Haff vum Schlass komm ass,
an eppes gefeelt huet: Den Hexenturm
war fort! An d'Leit aus dem Duerf stoungen
déi aner Säit vum Waassergruef, dee
ronderëm d'Schlass war, an hunn erstaunt
duerch dat grousst Lach an der Mauer an
de Schlasshaff gekuckt.

Jiddereen, deen do an der Géigend gewunnt
huet, ass kucke komm. De Schlasshär Pierre
Ernest wousst senger Hänn kee Rot an huet
seng Ritter ëm Hëllef gefrot. Natierlech hunn
se nom Tuerm gesicht. E war awer néierens
ze fannen...

Wéi konnt dat nëmme geschéien? Firwat
hunn si an der Nuecht näischt héieren?
Hu si all esou fest an déif geschlof? Souguer
d'Ritter, déi den Tuerm an d'Schlass
bewaachen? De Schlasshär huet sech de Kapp
zerbrach. Ee vu senge Kanner, dee Klengsten,
sot: „Vläicht hat den Tuerm einfach keng
Loscht méi, Pappa, an e war traureg!”

D'Margréit war an der Nuecht
heemgaangen, well den Tuerm ze
séier fort war. Mee hatt war berouegt,
well den Tuerm hat eng gutt Séil.

Moies huet d'Margréit matkritt, datt
d'Leit den Tuerm géife sichen. Et huet
awer kee vun hinnen d'Margréit gefrot,
wéi et him geet. Schliisslech war seng
Mamm jo och verschwonnen!

Just de Gaderius, de Paschtouer vu
Käerch, ass bei hatt kucke komm an
huet hatt berouegt, an him gesot, datt
iergendwéi alles nees an d'Rei géif
kommen.

De Gaderius hat eng kleng Iddi, wou
ee kéint sichen, an ass zesumme mam
Margréit duerch de Bësch erof bäi
d'Äisch gaangen, ëmmer méi wäit ewech
vu Käerch.

No laangem Sichen hunn si hanner villem
Gréngs op enger Lichtung bei Simmer den
Tuerm fonnt, donieft dem Margréit seng Mamm
an d’Kaweechelchen. Zesummen hunn si
probéiert, den Tuerm ze iwwerzeegen, datt seng
Plaz beim Schlass ass, an datt en do vermësst gëtt.

Lues a lues huet den Tuerm sech berouegt, a wéi
et Owend ginn ass, sinn si all zrëckgaangen.

Den Tuerm huet dem
Gaderius an der Mamm
gefollegt an huet sech nees
op seng Plaz am Schloss gesat.
Komescherweis hunn d'Leit
rëm all déif a fest geschlof
an net mol d'Wiechter,
déi sech nieft d'Schlasspaart
gesat haten, sinn erwächt.

Wéi den Tuerm erëm do
stoung, ass d'Planz lues a lues
zréckgewuess an am Buedem
verschwonnen.

D'Mamm an d'Margréit
hunnen dem Gaderius Merci
gesot a sinn heemgaangen.

Deen aneren Dag hunn
d'Leit nach emol gestaunt,
wéi den Tuerm nees op senger
Plaz stoung. En huet iergendwéi
anescht ausgesinn. Dee Klengste
vun de Kanner huet et an Uecht
geholl : „Kuck Pappa! Do wuesse
Margréidercher beim Tuerm.
Wéi schéin! Gell Pappa, elo späers
du keng Leit méi an!”

An sou war et. De Schlasshär
Pierre Ernest huet säi Versprieche
gehalen a vun do u kee méi
an den Tuerm gespaart. Si hu
bannendran alles geraumt an
den Tuerm a Rou gelooss. Esou
konnten nees Blummen an déi
beschte Kraider do wuessen...

D'Margréit war frou, datt seng Mamm
nees do war. Ee Gléck hunn d'Leit mat
deem ganze Gedeessesems ronderëm den
Tuerm vergiess, wat fir ee Chaos si am Schloss
deemools mam Iessen ugeriicht hat.

Just dee Klengste vum Schlosshär senge Kanner
huet heiansdo sou komesch Dreem, wou si all
op den Dëscher danzen, no engem gudden
Owesiessen, an hir Kleeder zur Fënster
erausgeheien... Mee dat ass jo just en Dram.

„Sou! Dat war d'Geschicht“, seet déi al Eil, an ass
elo ganz midd. Déi kleng Déiere sinn nach ganz
äerdeg a froen: „A wat huet dat klengt
Kaweechelchen nach gemaach?“

„An den Tuerm? Huet hie sech nach erënnert?“

„Wat war dat fir eng Planz?“

„Ass déi nach do am Schlossbuedem?“

„An de Jong, deen d'Champignone fale
gelooss huet?“

„An d'Mamm? War si eng Hex?“

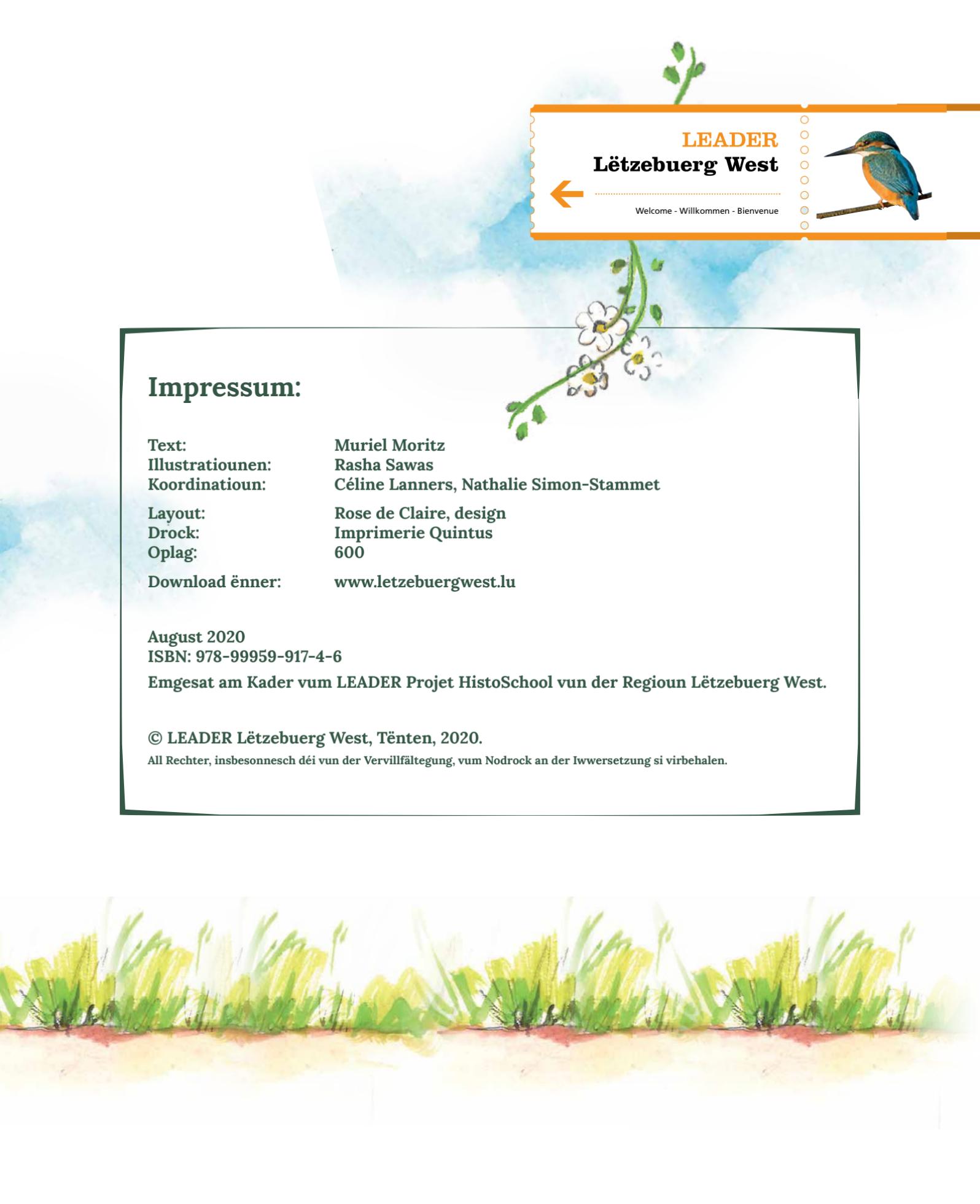
„An, an, an,...“

Déi al Eil kuckt eriwwer bei d'Schlassruin
a blënzelt dem Tuerm zou.

LEADER
Lëtzebuerg West

Welcome - Willkommen - Bienvenue

Impressum:

Text: Muriel Moritz
Illustratiounen: Rasha Sawas
Koordinatioun: Céline Lanners, Nathalie Simon-Stammet
Layout: Rose de Claire, design
Drock: Imprimerie Quintus
Oplag: 600
Download ënner: www.letzebuergwest.lu

August 2020

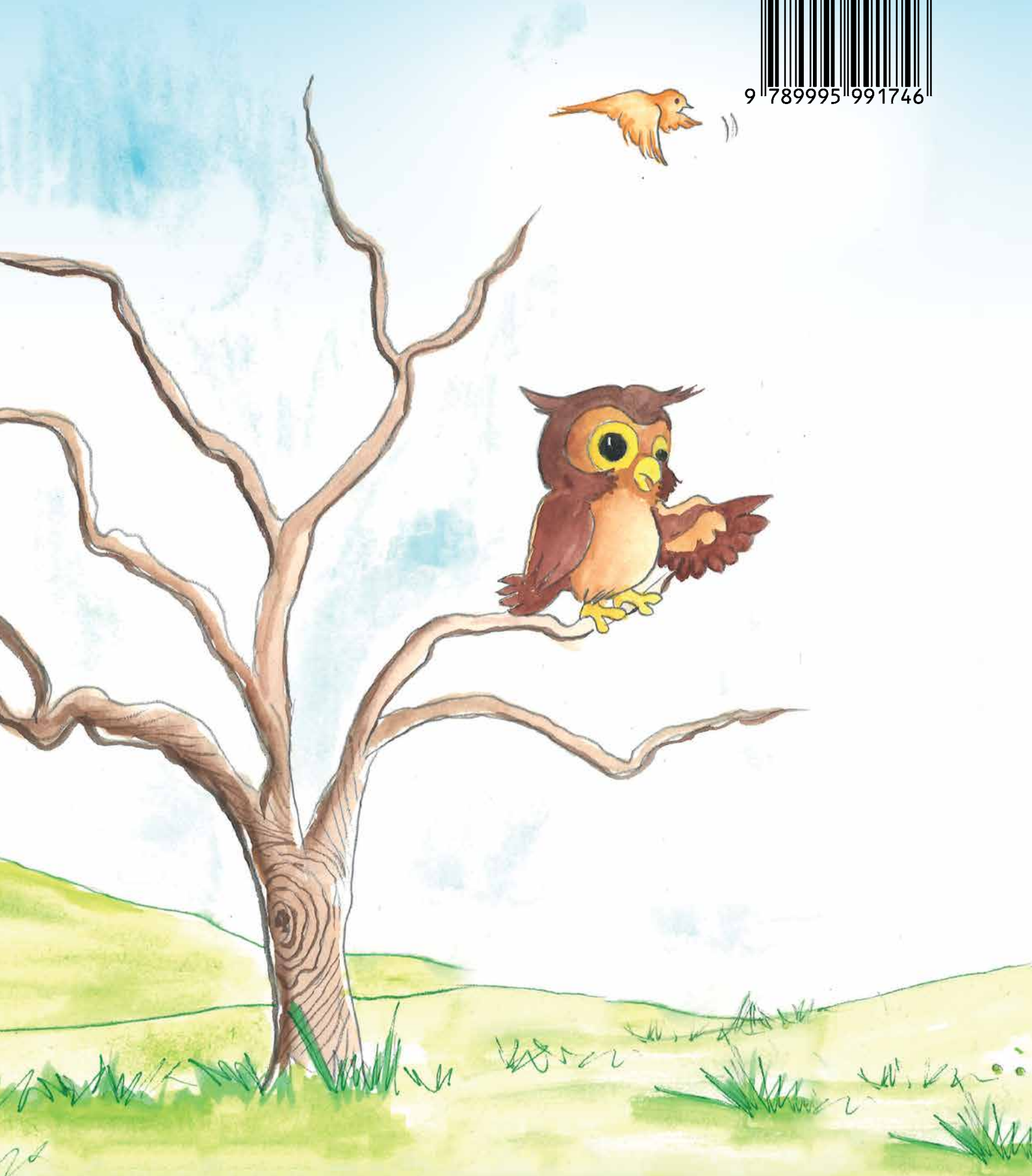
ISBN: 978-99959-917-4-6

Emgesat am Kader vum LEADER Projet HistoSchool vun der Regioun Lëtzebuerg West.

© LEADER Lëtzebuerg West, Tënten, 2020.

All Rechter, insbesonnesch déi vun der Vervillfältigung, vum Nodrock an der Iwwersetzung si virbehalen.

LE GOUVERNEMENT
DU GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG
Ministère de l'Agriculture, de la Viticulture
et du Développement rural

Europäesche Landwirtschaftsfonds
fir d'Entwécklung vum ländleche Raum:
Hei investéiert Europa an déi ländlech Gebitter

